

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quod Maximinus Christianos persequutus, arrepta fuga sese seruili habitu
occultauerint. Cap. LI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

gnitionem accuratè experientia consequutus, de repente venit in omnium obliuionem. Neque pœnam priori irrogatam, neque iustitiam de merito de posteriore supplicium sumentem, memoria repetiit.

*Quod Maximinus Christianos persequutus, arrepta fuga
se seruili habitu occultauerint.*

C A P. L I.

Qui quidem etiam ipse priorē in scelerū certamine, superare enixe contendens, nouorum contra nos suppliciorum inuentione se se insolenter extulit. Nam neque ignis, neque ferrum, neque clam impacti, neque agrestes belluæ, aut maris vortices illi satisfacere potuerunt, sed præter hæc omnia perigrinum quoddam supplicii genus suopte ingenio excogitare studuit legemque tulit, vt sensus illi quibus lumen percipimus, prorsus labefactarentur. Crebræ igitur multitudines nō virorum solum, sed puerorū etiam & mulierū, cum habarent aciem oculorum dextrorū & pedū commissuras, ferro & cauteriis adeò penitus debilitatas, vt ipsis nullo post usui esse possent, ad metalla amandabantur excrucianæ. Quarum rerum causa non diu post, istum quoq; iusta dei vltio occupauit. Nam cum spe in dæmonibus, quos deos esse censebat, collocata, & immunerabilibus armatorum copiis confisus, ad prælium committendum progressus esset, tunc dei ope qua niti debuerat destitutus, primum apparatus regaleum parum sibi congruentem coepit exuere: deinde timidè ignaneque in multitudinem irreperere. Postremò clanculum occultatus, in agris & vicis habitu famulari se posse latitare censuit. Cæterum excelsum obtutum diuinæ prouidentiæ quæ rerum curam gerit vniuersarum, minime subterfugit. Nam posteaquam sperauit vitam suam esse in tuto locatam, ignito dei telo percusus, promis decubuit toto corpore plaga cœlitus delapsa ita exhausto, vt vniuersa pristinæ formæ effigies omnino deleretur: quippe ossa exiccata & instar simulachorum extenuata, tantummodo ei superfuerunt.

Hh 4

Quod